

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 22Co/108/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202244  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218202244.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, so sídlom Komenského 50, Košice, IČO: 36 570 460, proti žalovanému: I. C., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX D. XX, o zaplatenie sumy 66,99 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 21.05.2019 č. k. 7Csp/97/2018-47 takto jednodhlasne

### rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 12,29 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6,01 Eur za obdobie od 1.9.2016 do zaplatenia a zo sumy 6,28 Eur za obdobie od 1.1.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3 a 5, § 488, § 489, § 491 ods. 1 a 2, § 494, § 544 ods. 1 a 2, § 588 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3, § 5 ods. 3, § 28 ods. 3, 5, 8,9 a 10, § 29 ods. 1, 2 a 7, § 32 ods. 1 písm. m), 8 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „Zákon o vodovodoch“).

3. V odôvodnení uviedol, že dňa 12.10.2015 žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako odberateľ uzatvorili Zmluvu č. XX-XXXXXXXXXXPDXXXX o dodávke vody z verejného vodovodu podľa zákona o verejných vodovodoch na dodávku vody k odbernému miestu D. XX, XXX XX D.. Zo strany žalovaného nemal súd žiadnym spôsobom spochybnené to, že žalovanému žalobca v zmysle zmluvy o dodávke vodu na odberné miesto dodával, za čo mal žalovaný (ako zmluvný odberateľ) platiť vodné. Taktiež nebolo spochybnené množstvo dodanej vody a výška faktúrami vyúčtovaného vodného. Z uvedeného dôvodu súd nepochyboval o oprávnenosti vyúčtovaných faktúr č. XXXXXXXXXXXX z 20.07.2016 a č. XXXXXXXXXXXX zo 04.11.2016 a povinnosti žalobcu zaplatiť svoje nedoplatky v sume 12,29 eura s príslušným úrokom z omeškania. V danom prípade súd prvej inštancie považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským,

keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Súd prvej inštancie považoval žalobu v časti nároku na zaplatenie ceny výkonu za prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd z dôvodu neplatenia v sume 54,70 eura, za nedôvodnú. Zistil, že bod 5.11 zmluvy o dodávke vody obsahuje zmluvné dojednanie medzi stranami, ktoré žalobcu oprávňuje účtovať si voči žalovanému náhradu vynaložených nákladov podľa sadzieb určených cenníkom, ktorý bol žalobcom vystavený jednostranne a nie je prejavom obojstranne uzavretého zmluvného dojednania. Súd prvej inštancie zastáva názor, že zmluva o dodávke vody ako zmluva spotrebiteľská môže obsahovať dojednanie o povinnosti odberateľa hradiť konkrétne náklady za odstávku, resp. prerušenie dodávky (uvedené je v súlade s § 32 Zákona o verejných vodovodoch). Pokiaľ však takéto náklady majú paušálny charakter vychádzajúci z cenníka, ktorý nie je súčasťou zmluvy (teda v čase jej uzavretia nie je spotrebiteľovi výška príslušnej položky známa) takéto zmluvné dojednanie vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sankcionovaná neplatnosťou. Podľa názoru súdu platba za výkon fyzického prerušenia, resp. obmedzenia dodávky vody v sume 54,70 eura nemôže byť „cenou“, pretože prerušenie dodávky nie je plnením žalobcu ako dodávateľa v prospech žalovaného, za ktoré by mu žalovaný mal platiť cenu. Aj ustanovenie § 32 ods. 8 Zákona o verejných vodovodoch umožňuje žalobcovi nárokovat' si len náklady s tým spojené, nie však cenu výkonu. Žalobca však v žalobe netvrdil a ani nepreukázal žiadne konkrétne náklady a ich výšku, ktoré mu v súvislosti s prerušením dodávky vody žalovanému vznikli. Uviedol, že pokiaľ si žalobca v konaní uplatnil cenu výkonu, ktorá má predstavovať paušálnu náhradu nákladov vyplývajúcu z cenníka uplatňovaného opakovane, v neurčitom počte prípadov a bez konkretizovania výšky skutočných nákladov (ktoré sa nevyhnutne v rôznych prípadoch líšia čo do výšky ako aj čo do počtu nákladových položiek), vo svojej podstate ide o uplatnenie paušalizovanej náhrady škody zapríčinennej porušením povinností odberateľa a tým spôsobeným prerušením dodávky pitnej vody. Svojím obsahom teda ide o zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, ktorej dojednanie musí byť písomné. Podľa názoru súdu prvej inštancie požiadavku písomnej formy celkom zrejme nenapĺňa jednostranné určenie určitej sumy za daný výkon v cenníku vydanom žalobcom, keďže - odhliadnuc už od absencie podpisu žalobcu - pri ňom absentuje aj písomná akceptácia žalovaného.

4. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca bol úspešný v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 12,29 eura, čo vo vzťahu k celkovo žalovanej sume predstavuje úspech 18 % a neúspech 82 %. Neúspech žalobcu však súčasne predstavuje úspech žalovaného. Preto po započítaní pomeru úspechu a neúspechu oboch strán sporu bol v konaní prevažne úspešnejší žalovaný, ktorému však pre jeho nečinnosť v konaní žiadne trovy nevznikli, a preto súd prvej inštancie rozhodol, že mu žiadnu náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Nárok žalobcu na uplatnenie sumy za prerušenie dodávky vody vyplýva nielen priamo zo zákona, ale aj z Článku V, bod 5.11 uzavretej Zmluvy. Je nespochybniteľné, že žalobcovi vznikli náklady spojené s prerušením dodávky vody a to za mzdu zamestnancom, ktorí prerušenie vykonali, dopravné náklady zo závodu žalobcu na odberné miesto a späť ako aj výrobnú s právnu réžiu. K odvolaniu predložil kalkuláciu vzniknutých nákladov. Podľa názoru odvolateľa žalobca poskytol žalovanému služby vo forme prerušenia dodávky vody. Za tieto služby žalovaný riadne a včas nezaplatil, a teda žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o vodovodoch, ako aj porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy. Žalovaný si bol vedomý, že musí pri odpojení nehnuteľnosti a teda pri prerušení svojho záväzku platiť vodné/ zaplatiť náklady na prerušenie dodávky vody v zmysle platného cenníka. Cenník žalobcu je verejne prístupný na internetovej stránke žalobcu, ako aj na zákazníckych linkách, žalovaný mal možnosť sa s cenníkmi oboznámiť. V zmluve nie sú žiadne ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, práve naopak, v zmluve sú zmluvné podmienky vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 54,70 eura s príslušenstvom a súdny poplatok za podané odvolanie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania

(§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým súd žalobu čiastočne vyhovel, žalovaný v odvolaní nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

10. Podľa ustanovenia § 32 odsek 1 zákona o vodovodoch, prevádzkovateľ môže prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie m) v prípade nezaplatenia vodného alebo stočného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti. Podľa odseku 8, v prípade, že bola prerušená alebo obmedzená dodávka vody alebo odvádzanie odpadových vôd z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. g) až n) a v odseku 6, hradí s tým spojené náklady odberateľ alebo producent.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim bola dňa 12.10.2015 uzatvorená Zmluva č. XX-XXXXXXXXXPDXXX o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku (voda z atmosférických zrážok) verejnou kanalizáciou (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bola dodávka pitnej vody z verejného vodovodu, odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie a odvádzanie vody z povrchového odtoku. Za odber vody bol v zmysle Zmluvy kupujúci povinný platiť vodné a za odvádzanie odpadových vôd stočné. Podľa čl. V. bodu 5.11 Zmluvy, za nespĺnenie podmienok vyplývajúcich z predchádzajúcich ustanovení zmluvy zo strany kupujúceho predávajúci si vyhradzuje právo prerušenia dodávky vody, resp. zamedzenia vypúšťania odpadových vôd na ktoromkoľvek odbernom mieste kupujúceho s tým, že náklady spojené s prerušením a s obnovením pripojenia budú vyúčtované na ťarchu kupujúceho podľa platného cenníka predávajúceho. Podľa žalobcom predloženého Cenníka č. 2, Vybrané výkony a služby vykonávané spoločnosťou Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Košice platných od dňa 01.07.2015 (č.l. 9 spisu) bola stanovená cena výkonu - prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vôd, resp. odvádzanie odpadových vôd z dôvodu neplatenia podľa § 32 ods. 1 písm. m) a ods. 8 zákona o vodovodoch paušálne vo výške 54,70 eura. Dňa 24.10.2016 podľa preberacieho protokolu (č.l. 8 spisu) vykonal pracovník žalobcu u žalovaného výkon - prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vôd, resp. odvádzanie odpadových vôd vo forme zaslepenia za vodomerom.

12. V zmysle Zmluvy bolo žalobcom vystavených viacero faktúr, vrátane faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 02.11.2016 splatná dňa 21.11.2016 na sumu 54,70 eura za prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody.

13. Súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ vyhodnotil Zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú. Uvedenú skutočnosť považuje odvolací súd za nespornú.

14. K nepriznaniu poplatku za prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody vo výške 54,70 eura odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 32 odsek 8 zákona o vodovodoch, v zmysle ktorého hradí náklady spojené s prerušením alebo obmedzením dodávka vody alebo odvádzanie odpadových vôd odberateľ alebo producent. Žalobca teda zo zákona o vodovodoch má nárok na úhradu takýchto nákladov, avšak musí byť zrejmé, či takéto náklady vznikli a v akej konkrétnej výške. Žalobca v priebehu prvoinštančného konania súdu predložil kalkuláciu nákladov, ktoré má uvedené v svojom Cenníku, teda nie kalkuláciu reálnych nákladov, ktoré v danom prípade vznikli. Paušalizovaná suma poplatkov

totiž nemusí korešpondovať so skutočnými nákladmi. Súdnu ochranu nepoživajú také ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré jednostranne zakomponujú do všeobecných obchodných podmienok, alebo cenníka neprimerané finančné vyjadrenie nákladov dodávateľa za administratívne a technické úkony, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa. Súd tieto podrobí ex offo súdnej kontrole. Dôkazná povinnosť pri preukázaní opodstatnenosti nákladov spojených s prerušením a obnovením dodávky vody zaťažuje žalobcu. Treba prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, že žalobca musí preukázať výšku a účelnosť nákladov individuálne v každej veci. Žalobca bol povinný včas predložiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvolával, resp. uviesť dôkazy, ktoré navrhuje vykonať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/24/2018 zo dňa 28.02.2019, ktorý v obdobnej veci dospel k rovnakému právnomu záveru.

15. Žalobca v prejednávanej veci v priebehu prvoinštančného konania nepredložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné v určitej časti vyhovieť, aj keď by sa to čiastočne javilo ako dôvodné.

16. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Žalobca v podanom odvolaní ani nepreukázal splnenie podmienok na pripustenie novôt. Dôkaz o kalkulácii nákladov na prerušenie resp. obmedzenie dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd zo dňa 13.09.2016 produkuje odvolateľ až v odvolacom konaní. Nebolo teda uvádzané v limitoch daných zákonnou koncentráciou konania pred súdom prvej inštancie, z ktorého dôvodu nemôže byť toto ako novota v odvolacom konaní spôsobilé k odvolaciemu prieskumu z hľadiska ust. § 366 CSP. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené, keďže strany sporu mali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie príležitosť tieto použiť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov, teda tzv. novôt je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok uvedených v ust. § 366 CSP. Odvolací súd konštatuje, že predmetný dôkaz (novota) sa netýka procesných podmienok konania, ani žalobca netvrdil, že prečo nemohol predložiť bez svojej viny pred súdom prvej inštancie s tým, že preukázanie opodstatnenosti nákladov spojených s prerušením a obnovením dodávky vody je skúmaním a hodnotením hmotnoprávnej stránky sporu, a preto uvedený dôkaz nebolo možné v odvolacom konaní pripustiť.

18. Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie poplatku za prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody vo výške 54,70 eura.

19. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III.ÚS 209/04).

20. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania

nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).